

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN EEN HOGLERAAR/OPLEIDINGSDIRECTEUR

door

Hans van Mierlo *, 18 maart 2003

* Prof Dr J.G.A. van Mierlo is hoogleraar Openbare Financiën aan de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde van de Universiteit Maastricht, alsmede Opleidingsdirecteur Fiscale Economie. Email: h.vanmierlo@algec.unimaas.nl

Als hoogleraar Openbare Financiën in combinatie met de functie van directeur van de opleiding Fiscale Economie, leid ik een druk maar ook gevarieerd bestaan. Mijn vakgebied bestrijkt het hele terrein van de openbare financiën: belastingen, uitgaven, organisatie en beleid van de overheid. Als opleidingsdirecteur ben ik verantwoordelijk voor de opleiding Fiscale Economie, die een deelgebied van de openbare financiën betreft: de belastingen. Ik ben vanaf het begin van de opleiding lid geweest van de facultaire projectgroep Fiscale Economie, vanaf maart 1998 vervul ik ook de functie van opleidingsdirecteur. Als opleidingsdirecteur ben ik weer lid van de opleidings- en examencommissie (OEC) van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde en mag ik periodiek de feestelijke buluitreikingen voorzitten.

Ik doe 's morgens om acht uur het licht aan op mijn kamer in het faculteitsgebouw op de Tongersestraat 53. Dan zet ik ook mijn PC aan en controleer en beantwoord ik mijn elektronische post. Ik krijg gemiddeld zo'n 35 emailtjes per dag. Dat eerste uurtje in de morgen is heel productief: nog geen collega's en studenten op het werk en nog geen hinderlijke telefoontjes. Rond negen uur begint het circus pas echt te draaien. Dan begint mijn onderwijs (onderwijsgroep, practicum of college), of heb ik de eerste vergadering (van de OEC, van de opleidingscommissie Fiscale Economie of van die van Fiscaal Recht, van het Stembureau, van de Adviesraad van de Wetenschapswinkel, en ik vergeet er nog een heleboel), of heb ik mijn eerste afspraak, bijvoorbeeld overleg met collega's binnen of buiten de faculteit over onderzoek en onderwijs, en scriptie- of andere besprekingen met studenten.

De lunch schiet er vaak bij in 's middags. Te vaak gun ik mij er de tijd niet voor, maar ik probeer toch wel altijd een korte lunchpauzewandeling te maken, alleen of met collega's. Als dat er niet van komt, gebruik ik mijn wandeling naar andere binnenstadslocaties voor wat frisse lucht, bijvoorbeeld de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (bijvoorbeeld frequent overleg met collega Niessen, hoogleraar Belastingrecht en Opleidingsdirecteur Fiscaal Recht), de Faculteit Cultuurwetenschappen (bijvoorbeeld frequent overleg over de Master-opleiding European Public Affairs waarbij ik nauw betrokken ben), of het Bestuursgebouw op de Minderbroederberg. Alles op loopafstand is het voordeel van een stadsuniversiteit en ik geloof heilig in 'management by walking around'!

Internetten doe ik tussendoor, evenals telefoontjes plegen en vergaderstukken lezen. Het wetenschappelijk werk doe ik buiten kantoor: lezen van wetenschappelijke literatuur en nadenken in de trein, schrijven van wetenschappelijke publicaties en artikelen op de laptop in de trein en thuis. Onderwijsvoorbereiding (sheets, powerpoint etc.) weer op mijn werk, evenals mijn columns voor de rubriek Onder Economen in Dagblad De Limburger. Verder heb ik nogal wat professionele activiteiten buiten de deur: wetenschappelijke en beleidsconferenties en symposia, bestuur van Symbiose en PCL, adviseur van het Provinciaal Onderzoeksbureau van de Provincie Limburg, lid van de redactieraad van Tijdschrift voor Openbare Financiën, voorheen Openbare Uitgaven, en van Bestuurswetenschappen, en zo meer. Ik probeer altijd de trein van half zes naar

het Eindhovense te halen, maar dat lukt vaak niet. Voor mijn vrouw was dat niet altijd leuk, maar zij had daar op een gegeven moment vrede mee gekregen. Kantoortijden heb je immers niet in eigen hand als je zoveel activiteiten samen met anderen verricht. Kortom, ‘never a dull moment’ in de open inrichting die onze universiteit eigenlijk is (zeker na de verbouwing van ons faculteitsgebouw!) en het houdt mij in elk geval van de straat!